

Ročník 1999

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 17

Rozeslána dne 5. března 1999

Cena Kč 12,90

O B S A H:

43. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o mezinárodní silniční dopravě
 44. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky o spolupráci v oblasti ochrany životního prostředí
 45. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přístupu České republiky k Úmluvě o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin
 46. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o bezpečnosti personálu Organizace spojených národů a přidruženého personálu
-

43

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 13. března 1998 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o mezinárodní silniční dopravě.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 23 odst. 1 dne 2. července 1998. Tímto dnem pozbyla platnosti ve vztazích mezi Českou republikou a Ruskou federací Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o mezinárodní automobilové dopravě ze dne 3. února 1967, vyhlášená pod č. 68/1967 Sb.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace
o mezinárodní silniční dopravě

Vláda České republiky a vláda Ruské federace
(dále jen „Smluvní strany“),

Článek 3

vedeny snahou plnit ustanovení Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě podepsaného v Helsinkách 1. srpna 1975, týkající se zejména rozvoje dopravních vztahů, a

přáním rozvíjet na základě vzájemnosti silniční osobní a nákladní dopravu mezi oběma státy a tranzitem přes jejich území a rovněž ve snaze usnadnit tuto dopravu,

se dohodly takto:

Článek 1

V souladu s touto dohodou se provádí pravidelná i příležitostná osobní a nákladní doprava cestujících a nákladů mezi oběma státy a tranzitem přes jejich území dopravními prostředky evidovanými v České republice nebo v Ruské federaci po silnicích přístupných pro mezinárodní silniční dopravu.

Článek 2

1. Pravidelná osobní doprava cestujících v autobusech se provádí na základě dohody mezi příslušnými orgány Smluvních stran.

2. Návrhy na provádění pravidelné osobní dopravy si s dostatečným časovým předstihem vzájemně předkládají příslušné orgány Smluvních stran. V návrzích musí být uvedeno jméno dopravce (firmy), jeho adresa, trasa linky, jízdní řád, tarif, místa zastávek, na kterých dopravce umožní nástup a výstup cestujících, a také období a režim provádění dopravy.

3. Příslušné orgány Smluvních stran vydají povolení pro úsek dopravní cesty, procházející přes území jejich státu.

1. Pro provádění příležitostné osobní dopravy autobusem mezi oběma státy nebo tranzitem přes jejich území je nutné povolení, které vydávají příslušné orgány Smluvních stran a které opravňuje k provedení jedné jízdy tam a zpět, pokud není něco jiného stanoveno přímo v povolení. Výjimku tvoří přepravy uvedené v článku 4 této dohody.

2. Příslušné orgány Smluvních stran si každoročně předají vzájemně odsouhlasený počet formulářů povolení pro příležitostnou osobní dopravu. Tyto formuláře musí být opatřeny razítkem a podpisem příslušného orgánu, který povolení vydává.

3. Příslušné orgány Smluvních stran se dohodnou o způsobu výměny formulářů povolení.

Článek 4

1. Povolení není nutné pro provádění příležitostné osobní dopravy autobusy v případech, kdy je stejná skupina cestujících přepravována autobusem a:

- přeprava začíná a končí na území státu té Smluvní strany, ve kterém je evidován autobus,
- přeprava začíná na území státu Smluvní strany, ve kterém je evidován autobus, a končí na území státu druhé Smluvní strany s podmínkou, že autobus opustí toto území neobsazený nebo odveze z tohoto území skupinu cestujících, kterou sem předtím dopravil autobus stejného dopravce.

2. Povolení není rovněž nutné pro vjezd prázdného autobusu s cílem provedení přepravy skupiny cestujících v opačném směru, z místa na území státu druhé Smluvní strany, na které byla tato skupina předtím přepravována stejným dopravcem.

3. Povolení není nutné při nahrazení nepojízdného autobusu jiným autobusem.

4. Při provádění dopravy uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku musí mít řidič autobusu u sebe seznam cestujících na formuláři schváleném příslušnými orgány Smluvních stran.

Článek 5

1. Převazy nákladů mezi oběma státy nebo tranzitem přes jejich území, s výjimkou přeprav uvedených v čl. 6 této dohody, se provádějí nákladními vozidly s přívěsy nebo bez nich nebo tahací s návěsy na základě povolení vydávaných příslušnými orgány Smluvních stran.

2. Pro každou přepravu nákladu musí být vydáno samostatné povolení, které opravňuje k provedení jedné jízdy tam a zpět, pokud není něco jiného stanoveno přímo v povolení.

3. Příslušné orgány Smluvních stran si každoročně předají vzájemně odsouhlasený počet formulářů povolení pro převazy nákladů. Tyto formuláře musí být opatřeny razítkem a podpisem příslušného orgánu, který povolení vydává.

4. Příslušné orgány Smluvních stran se dohodnou o způsobu výměny formulářů povolení.

Článek 6

1. Povolení uvedená v čl. 5 této dohody nejsou nutná pro provádění přeprav:

- a) exponátů, vybavení a materiálů určených pro veletrhy a výstavy;
- b) dopravních prostředků, zvířat a také různého inventáře a majetku určeného pro pořádání sportovních akcí;
- c) divadelních dekorací a rekvizit, hudebních nástrojů, vybavení a zařízení pro účely filmování, pro rozhlasové a televizní přenosy a rovněž vybavení pro lunaparky;
- d) pozůstatků zesnulých;
- e) poštovních zásilek;
- f) havarovaných dopravních prostředků uskutečňujících přepravu podle této dohody;
- g) stěhovaného majetku;
- h) nákladů vozidly o užitečné hmotnosti do 3,5 t nebo celkové hmotnosti do 6 t včetně;
- ch) nákladů humanitární pomoci a nákladů souvisejících s pomocí při živelních pohromách.

Povolení není rovněž nutné pro jízdy technické pomoci.

2. Výjimky uvedené v písmenech a), b) a c) odstavce 1 tohoto článku platí pouze v případech, kdy se zboží vyveze zpět do státu, v němž je evidováno vo-

zidlo, nebo jestliže se zboží převáží na území třetího státu.

Článek 7

1. Jestliže rozměr nebo hmotnost dopravního prostředku s nákladem nebo bez nákladu, evidovaného na území státu jedné Smluvní strany, překračuje normy platné na území státu druhé Smluvní strany a rovněž při přepravách nebezpečného zboží, musí mít dopravce zvláštní povolení příslušných orgánů druhé Smluvní strany. Zvláštní povolení není nutné při přepravách nebezpečného zboží v případech uvedených v Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí ze dne 29. ledna 1968, jejímiž stranami jsou obě Smluvní strany.

2. Jestliže povolení uvedené v odstavci 1 tohoto článku stanoví pohyb dopravního prostředku po vymezené dopravní cestě, musí být přeprava prováděna po této cestě.

Článek 8

1. Dopravu uvedenou v této dohodě mohou provádět pouze dopravci, kteří jsou v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy svého státu oprávněni provádět mezinárodní přepravy.

2. Dopravní prostředky provádějící mezinárodní přepravy musí mít evidenční a rozlišovací označení svého státu.

Článek 9

1. Dopravce není oprávněn provádět přepravy cestujících a nákladů mezi dvěma místy nacházejícími se na území státu druhé Smluvní strany.

2. Dopravce může provádět přepravy z území státu druhé Smluvní strany na území třetího státu a rovněž z území třetího státu na území druhé Smluvní strany pouze na základě zvláštního povolení příslušného orgánu druhé Smluvní strany. Příslušné orgány Smluvních stran stanoví, v jaké formě a jakým způsobem budou vydávána povolení pro přepravy do/z třetích států, a každoročně si vymění vzájemně odsouhlasený počet těchto povolení.

Článek 10

1. Řidič autobusu nebo nákladního vozidla musí mít vnitrostátní nebo mezinárodní řidičské oprávnění kategorie odpovídající řízenému vozidlu a národní doklady o evidenci vozidla.

2. Národní nebo mezinárodní řidičský průkaz musí odpovídat vzoru uvedenému v mezinárodní Úmluvě o silničním provozu ze dne 8. listopadu 1968.

3. Povolení a další doklady vyžadované v souladu

s ustanoveními této dohody musí být ve vozidle, pro které byly vydány, a předkládají se na vyžádání příslušných kontrolních orgánů.

Článek 11

Osobní a nákladní doprava prováděná na základě této dohody dopravci jedné Smluvní strany po území státu druhé Smluvní strany na povolení nebo doprava podle čl. 6 této dohody je osvobozena od daní a poplatků spojených s výdejem povolení podle této dohody, s držením a provozováním silničních dopravních prostředků a s používáním a údržbou silnic s výjimkou poplatků za použití placených úseků silnic a dálnic, mostů a tunelů.

Článek 12

1. Při provádění dopravy podle této dohody se vzájemně osvobozuje od celních poplatků níže uvedené zboží vyvezené na území státu druhé Smluvní strany:

- a) palivo obsažené ve standardních nádržích spojených technologicky a konstrukčně s motorem vozidla;
- b) maziva v množství určeném ke spotřebě v průběhu přepravy;
- c) náhradní díly a nářadí určené pro opravy vozidla provádějícího mezinárodní přepravu.

2. Nepoužité náhradní díly a nářadí uvedené v odstavci 1 písm. c) tohoto článku musí být vyvezeny zpět nebo zničeny či zlikvidovány způsobem stanoveným na území státu příslušné Smluvní strany.

Článek 13

Dopravní prostředky provádějící osobní a nákladní dopravu podle této dohody musí mít mezinárodní pojišťovací kartu občanskoprávní odpovědnosti vystavenou národními pojišťovacími organizacemi států Smluvních stran.

Článek 14

Pohraniční, celní a sanitární kontrola se řídí ustanoveními mezinárodních smluv, jejichž stranami jsou obě Smluvní strany. Otázky, které nejsou těmito smlouvami upraveny, se řeší podle vnitrostátních právních předpisů státu každé Smluvní strany.

Článek 15

Pohraniční, celní a sanitární kontrola při přepravách těžce nemocných, při dopravě na pravidelných autobusových linkách a rovněž při přepravě zvířat a rychle zkazitelného zboží probíhá mimo pořadí.

Článek 16

Dopravci států Smluvních stran jsou povinni do-

držovat pravidla silničního provozu a další zákony státu, na jehož území se nacházejí jejich dopravní prostředky.

Článek 17

Při porušení ustanovení této dohody jsou příslušné orgány státu dopravce povinny na požádání příslušných orgánů státu druhé Smluvní strany, na jehož území k porušení ustanovení došlo, přijmout opatření pro zabezpečení plnění této dohody. O přijatých opatřeních informují příslušné orgány státu dopravce příslušné orgány státu druhé Smluvní strany.

Článek 18

Pro zajištění provádění této dohody vytvoří příslušné orgány Smluvních stran Smíšenou komisi, do níž jmenují své zástupce. Úkolem Smíšené komise bude udržovat těsné kontakty, uskutečňovat na návrh jedné ze Smluvních stran jednání o řešení otázek spojených se systémem povolování osobní a nákladní dopravy, vyměňovat si zkušenosti a informace o využívání vydaných povolení a řešit další otázky vznikající v souvislosti s plněním této dohody.

Článek 19

Otázky, které nejsou upraveny touto dohodou ani mezinárodními dohodami, jejichž stranami jsou obě Smluvní strany, se řeší v souladu s vnitrostátními předpisy státu každé Smluvní strany.

Článek 20

Sporné otázky, které mohou vzniknout v souvislosti s výkladem a prováděním této dohody, budou Smluvní strany řešit prostřednictvím jednání a konzultací.

Článek 21

Tato dohoda se nedotýká práv a povinností Smluvních stran, které pro ně vyplývají z jiných jimi uzavřených mezinárodních dohod.

Článek 22

Nedílnou součástí této dohody je Protokol o provádění Dohody.

Článek 23

1. Tato dohoda vstoupí v platnost po uplynutí 30 dnů ode dne, kdy se Smluvní strany vzájemně vyrozumí o tom, že v obou státech bylo ukončeno vnitrostátní řízení nezbytné pro to, aby Dohoda vstoupila v platnost.

2. Tato dohoda se sjednává na dobu neurčitou a pozbude platnosti po uplynutí 90 dnů ode dne,

kdy jedna ze Smluvních stran sdělí diplomatickou cestou druhé Smluvní straně své přání ukončit její platnost.

3. Vstupem této dohody v platnost pozbývá ve vztazích mezi Českou republikou a Ruskou federací platnosti Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socia-

listických republik o mezinárodní silniční dopravě z roku 1967.

Dáno v Praze dne 13. března 1998 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu České republiky:
Karel Kühnl v. r.
ministr průmyslu a obchodu

Za vládu Ruské federace:
Nikolaj Grigorjevič Smirnov v. r.
náměstek ministra dopravy

PROTOKOL

o provádění Dohody mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o mezinárodní silniční dopravě

1. Příslušnými orgány uvedenými v Dohodě se rozumí:
za Ruskou federaci:
Ministerstvo dopravy Ruské federace a v části čl. 7, která se týká přeprav nadrozměrných, těžkých a nebezpečných nákladů:
Federální silniční služba Ruska;
Ministerstvo vnitra Ruské federace;
za Českou republiku:
Ministerstvo dopravy a spojů České republiky.
2. V souvislosti s výše uvedenou Dohodou je třeba chápat:
 - a) pod pojmem „silniční dopravní prostředek“:
 - při přepravě zboží – nákladní automobil, nákladní automobil s přívěsem, silniční taháč nebo silniční taháč s návěsem použitelné pro přepravu zboží pod celní uzávěrou a plombami podle ustanovení příslušných vnitrostátních celních předpisů;
 - při osobní dopravě – autobus, tj. silniční dopravní prostředek určený k dopravě cestujících a mající nejméně osm míst k sezení (nepočítaje v to místo pro řidiče) a přívěs pro přepravu zavazadel;
 - b) pod pojmem „pravidelná osobní doprava“:
osobní doprava prováděná silničními dopravními prostředky evidovanými ve státech Smluvních stran podle předem dohodnutého jízdního řádu a tarifu, po předem dohodnuté přepravní cestě s uvedením místa začátku a konce přepravy a zastávek;
 - c) pod pojmem „příležitostná doprava“:
ostatní osobní doprava.
3. Povolení vydaná podle čl. 5 této dohody neosvobozují dopravce a přepravce od povinnosti obstarat si v souladu s vnitrostátními předpisy obou států potřebná celní povolení pro vývoz zboží a pro jeho tranzitní přepravu.
4. Při vjezdu na území státu jedné ze Smluvních stran musí mít nákladní silniční dopravní prostředek evidovaný na území státu druhé Smluvní strany povolení podle čl. 5 této dohody.
5. Ve vztahu k čl. 8 odst. 2 této dohody mohou mít přívěsy a návěsy evidenční a poznávací znaky jiných států s podmínkou, že nákladní automobily nebo silniční taháče budou mít evidenční a poznávací znaky České republiky, respektive Ruské federace.
6. Ustanovení čl. 12 odst. 1 písm. a) Dohody se vztahuje rovněž na palivo určené pro činnost chladičů zařízení v chladiřenských nástavbách a nacházející se v množství stanoveném výrobním závodem přímo v nákladním automobilu nebo silničním taháči a dále na palivo v nádržích na přívěsech a návěsech.
7. V čl. 14 a 15 se pod pojmem „sanitární kontrola“ rozumí sanitární, veterinární a fytopatologická kontrola.
8. V souvislosti s prováděním čl. 11 této dohody se Smluvní strany dohodly, že na území obou států mohou existovat silnice, za jejichž použití se platí, pokud budou existovat alternativní silnice, které lze používat zdarma.

44

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 15. ledna 1998 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky o spolupráci v oblasti ochrany životního prostředí.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 12 dnem 19. května 1998. Tímto dnem pozbyly platnosti ve vztazích mezi Českou republikou a Polskou republikou Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o ochraně ovzduší před znečištěním ze dne 24. září 1974, vyhlášená pod č. 80/1975 Sb., a Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky, vládou Německé demokratické republiky a vládou Polské lidové republiky o spolupráci v oblasti ochrany životního prostředí ze dne 1. července 1989.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky
o spolupráci v oblasti ochrany životního prostředí

Vláda České republiky a vláda Polské republiky (dále jen „smluvní strany“)

- vedeny ustanoveními Smlouvy mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Polskou republikou o dobrém sousedství, solidaritě a přátelské spolupráci ze dne 6. října 1991,
- uznávající potřebu realizovat závěry obsažené v dokumentech z Konference OSN o životním prostředí a rozvoji v Rio de Janeiro v roce 1992,
- přesvědčeny, že úzká spolupráce v oblasti ochrany životního prostředí, jež má za cíl zlepšení kvality životního prostředí a je realizována na zásadách rovnosti a vzájemnosti, je oboustranně výhodná a přispívá k posílení dobrých sousedských vztahů, se dohodly na následujícím:

Článek 1

1. Smluvní strany budou úzce spolupracovat v oblasti ochrany životního prostředí a racionálního využívání přírodních zdrojů. Budou vytvářet podmínky pro trvalé zlepšování kvality životního prostředí, zejména ovzduší, vod, půdy, lesů, flóry a fauny.

2. Smluvní strany budou věnovat zvláštní pozornost udržování a zlepšování kvality životního prostředí v pohraničním pásmu. Společně určí oblasti s vysokým stupněm ohrožení nebo o zvláštní přírodní hodnotě a dohodnou opatření směřující ke zvláštní ochraně životního prostředí v těchto oblastech.

3. Smluvní strany budou zpracovávat a uskutečňovat společné programy, vyměňovat si informace o stavu

životního prostředí, zdrojích a úrovni znečišťování, ekologických programech, právních předpisech, výsledcích vědeckých výzkumů a použitých nových technikách a technologiích šetřících životní prostředí.

Článek 2

1. Oblastmi spolupráce budou především:

- a) ochrana ovzduší,
- b) ochrana povrchových a podzemních vod,
- c) ochrana přírody a krajiny,
- d) ochrana lesů,
- e) ochrana půdy,
- f) ochrana nerostných zdrojů,
- g) zdokonalování systému nakládání s odpady s cílem snižovat zátěž životního prostředí,
- h) hodnocení vlivů na životní prostředí zejména přesahujících státní hranice,
- i) monitorování stavu životního prostředí,
- j) hodnocení ekologických rizik v oblastech chemického, biologického a fyzikálního znečištění,
- k) součinnost kontrolních služeb ochrany životního prostředí,
- l) ekologická výchova a vzdělávání,
- m) společné česko-polské biosférické rezervace.

2. Spolupráce se bude uskutečňovat zejména formou setkání expertů, konzultací, společných výzkumů a vědeckých prací, výměny vědců a expertů, vědeckých akcí, výstav a školení.

Článek 3

1. Smluvní strany budou spolupracovat při prevenci, zmenšování a odstraňování znečištění přecházejícího státní hranice v takovém rozsahu, aby nemělo škodlivé účinky na životní prostředí na území státu druhé smluvní strany.

2. Každá ze smluvních stran bude postupně na území svého státu provádět opatření směřující k prevenci, zmenšování a odstraňování znečištění tak, jak je uvedeno v odstavci 1.

Článek 4

Smluvní strany budou spolupracovat při plnění závazků vyplývajících z mezinárodních smluv v oblasti ochrany životního prostředí, jimiž jsou obě smluvní strany vázány.

Článek 5

1. Smluvní strany se budou informovat o případech mimořádného znečištění životního prostředí, pokud budou existovat opodstatněné obavy, že toto znečištění může mít škodlivé účinky na životní prostředí na území státu druhé smluvní strany.

2. Smluvní strana státu, na jehož území došlo k mimořádnému znečištění životního prostředí, se zavazuje neprodleně zavést účinná opatření k odstranění příčin tohoto znečištění a informovat o nich druhou smluvní stranu.

3. Smluvní strany budou používat účinné varovné a informační systémy, které budou s příslušným předstihem signalizovat nebezpečí vzniku mimořádného znečištění životního prostředí.

4. Smluvní strany za účelem předcházení případů mimořádného znečištění životního prostředí nebo omezení jejich škodlivých následků dohodnou společné programy opatření.

Článek 6

Smluvní strany podpoří vytváření a rozvíjení kontaktů a spolupráci mezi orgány státní správy, samosprávy a též organizacemi, které působí v oblasti ochrany životního prostředí.

Článek 7

1. Smluvní strany jmenují k provádění této dohody česko-polskou Smíšenou komisi pro otázky spolupráce v oblasti ochrany životního prostředí (dále jen „Komise“).

2. Spolupředsedy Komise budou z české strany ministr životního prostředí, z polské strany ministr ochrany životního prostředí, přírodních zdrojů a lesnictví.

3. Komise bude pracovat na základě jednacího řádu, který bude přijat na jejím prvním zasedání.

4. K úkolům Komise bude především patřit určení směrů a cílů spolupráce, jmenování pracovních skupin k jejich realizaci, projednávání výsledků spolupráce a přijímání příslušných rozhodnutí.

5. Zasedání Komise se budou konat nejméně jednou ročně, střídavě v obou státech.

Článek 8

Po písemném souhlasu druhé smluvní strany může každá ze smluvních stran předat třetí straně výsledky vzájemné spolupráce, které jsou předmětem této dohody.

Článek 9

Smluvní strany nesou všechny své náklady vyplývající z plnění této dohody, pokud není v jednotlivých případech stanoveno jinak.

Článek 10

Spory týkající se výkladu nebo provádění této dohody budou řešeny diplomatickou cestou.

Článek 11

Tato dohoda se nedotýká práv a závazků smluvních stran vyplývajících z jiných jimi uzavřených mezinárodních smluv.

Článek 12

Tato dohoda podléhá vnitrostátnímu schválení každé smluvní strany a vstoupí v platnost dnem doručení pozdější noty o tomto schválení.

Článek 13

Dnem vstupu této dohody v platnost pozbude platnosti ve vztahu mezi smluvními stranami Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o ochraně ovzduší před znečištěním ze dne 24. září 1974 a Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky, vládou Německé demokratické republiky a vládou Polské lidové republiky o spolupráci v oblasti ochrany životního prostředí ze dne 1. července 1989.

Článek 14

Tato dohoda se sjednává na dobu neurčitou. Každá ze smluvních stran může Dohodu písemně vypovědět nejpozději šest měsíců před uplynutím probíhajícího kalendářního roku, přičemž platnost Dohody skončí 31. prosince tohoto roku.

Dáno v Praze dne 15. ledna 1998 ve dvou a polském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.
původních vyhotoveních, každé v jazyce českém

Za vládu
České republiky:
Ing. Jiří Skalický, CSc. v. r.
místopředseda vlády a ministr
životního prostředí

Za vládu
Polské republiky:
Dr. Jan Szyszko v. r.
ministr životního prostředí,
přírodních zdrojů a lesnictví

45

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 5. října 1961 byla v Haagu přijata Úmluva o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky.

Listina o přístupu České republiky k Úmluvě o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin ze dne 5. října 1961 byla uložena u Ministerstva zahraničních věcí Nizozemského království, depozitáře Úmluvy, dne 23. června 1998.

Současně s uložením listiny o přístupu bylo depozitáři oznámeno s odvoláním na ustanovení článku 6 Úmluvy, že orgánem pověřeným vydávat ověření (Apostille) listin, vydávaných justičními orgány, včetně listin vydávaných nebo ověřovaných notáři, je Ministerstvo spravedlnosti České republiky, mezinárodní odbor. V ostatních případech listin, vydávaných orgány státní správy nebo jinými orgány, je orgánem pověřeným k vydání ověření (Apostille) Ministerstvo zahraničních věcí České republiky, konzulární odbor.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 11 dnem 24. ledna 1965. Pro Českou republiku Úmluva vstupuje v platnost v souladu se zněním jejího článku 12 dnem 16. března 1999.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

ÚMLUVA

o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin

Smluvní státy této úmluvy,
v úmyslu zrušit požadavek diplomatického nebo konzulárního ověřování cizích veřejných listin,
se za tímto účelem rozhodly uzavřít Úmluvu a dohodly se na těchto ustanoveních:

Článek 1

Úmluva se bude používat na veřejné listiny, které byly vydány na území jednoho ze smluvních států a které musí být předloženy na území jiného smluvního státu.

Pro účely Úmluvy se považují za veřejné listiny:

a) listiny vydané soudním orgánem státu, včetně lis-

tin vydaných státním zástupcem, vyšším soudním úředníkem nebo soudním vykonavatelem,

b) listiny vydané správními úřady,

c) notářské listiny,

d) úřední potvrzení, kterými jsou opatřeny listiny podepsané soukromou osobou, jako je úřední potvrzení o registraci listiny nebo potvrzení toho, že listina byla vydána určitého data, a úřední a notářské potvrzení pravosti podpisu.

Úmluva neplatí pro:

a) listiny vydané diplomatickými nebo konzulárními zástupci,

b) správní listiny týkající se přímo obchodních nebo celních transakcí.

Článek 2

Každý smluvní stát osvobodí od legalizace listiny, pro které platí Úmluva a které mají být předloženy na jeho území. Pro účely této úmluvy se ověřováním rozumí pouze formální úkon, jímž diplomatictí nebo konzulární zástupci země, ve které má být listina předložena, potvrzují pravost podpisu, oprávněnost osoby listinu podepsat, a jestliže je to třeba, pravost pečeti nebo razítka, jimiž je opatřena.

Článek 3

Jediným formálním úkonem, který může být požadován za účelem potvrzení pravosti podpisu, oprávněnosti osoby listinu podepsat, a jestliže je to třeba, pravosti pečeti nebo razítka, jimiž je opatřena, je připojení doložky podle článku 4 Úmluvy, kterou vystaví příslušný úřad státu, v němž listina byla vydána.

Formální úkon podle předcházejícího odstavce však nemůže být vyžadován, pokud buď platné zákony, předpisy nebo praxe ve státě, kde je listina předkládána, nebo dohoda mezi dvěma nebo více smluvními státy tento úkon zrušily nebo zjednodušily nebo osvobodily danou listinu z povinnosti ověřování.

Článek 4

Doložkou podle prvního odstavce článku 3 bude opatřena listina samotná nebo bude uvedena v příloze; formou bude odpovídat vzoru přiloženému k Úmluvě.

Doložka však může být vyhotovena v úředním jazyce úřadu, který ji vydává. Standardní pojmy, jež jsou v něm obsaženy, mohou být i v jiném jazyce. Název „Apostille (Convention de La Haye du 5 octobre 1961)“ bude ve francouzském jazyce.

Článek 5

Doložka bude vydána na žádost osoby, která podepsala listinu, nebo kteréhokoliv jejího držitele.

Řádně vyplněná doložka ověřuje pravost podpisu, oprávněnost osoby listinu podepsat, a jestliže je to třeba, pravost pečeti nebo razítka na listině, jimiž je opatřena.

Podpis, pečeť a razítko na doložce jsou vyňaty z dalšího ověřování.

Článek 6

Každý smluvní stát určí příslušné úřady, které jsou oprávněny vydávat doložky podle prvního odstavce článku 3.

O tomto je smluvní stát povinen informovat Ministerstvo zahraničních věcí Nizozemí v době uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu nebo prohlášení rozšíření platnosti. Bude také informovat o každé změně týkající se tohoto úřadu.

Článek 7

Každý úřad určený podle článku 6 povede rejstřík nebo kartotéku, ve kterých budou zaznamenány tyto údaje o vydaných doložkách:

1. číslo a datum doložky,
2. jméno osoby, která podepsala veřejnou listinu, její funkce nebo v případě nepodepsaných listin název úřadu, který opatřil listinu pečeti nebo razítkem.

Na žádost kterékoliv osoby, která prokáže zájem, úřad, jenž vydal doložku, ověří, zda údaje na doložce odpovídají údajům v rejstříku nebo kartotéce.

Článek 8

Pokud dohoda, úmluva nebo smlouva mezi dvěma nebo více smluvními státy obsahuje ustanovení o formálních náležitostech při ověřování podpisu, pečeti nebo razítka, bude Úmluva použita pouze v případě, že tyto formální náležitosti jsou přísnější než podle článků 3 a 4 Úmluvy.

Článek 9

Každý stát učiní nezbytné kroky, aby zabránil ověřování listin jeho diplomatickými a konzulárními zástupci v případech, kdy Úmluva stanoví výjimku z povinnosti ověřovat.

Článek 10

Tato úmluva bude otevřena k podpisu státům zastoupeným na 9. zasedání Haagské konference o mezinárodním právu soukromém a pro Island, Irsko, Lichtenštejnsko a Turecko.

Úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou uloženy u Ministerstva zahraničních věcí Nizozemí.

Článek 11

Tato úmluva nabude platnosti šedesátého dne po uložení třetí ratifikační listiny podle druhého odstavce článku 10.

Úmluva nabude platnosti pro každý stát, který Úmluvu podepsal a ratifikoval později, šedesátého dne po uložení jeho ratifikační listiny.

Článek 12

Kterýkoliv stát, jenž není uveden v článku 10, může přistoupit k této úmluvě poté, co vstoupila v platnost, podle prvního odstavce článku 11. Listina o přístupu bude uložena u Ministerstva zahraničních věcí Nizozemí.

Přistoupení bude účinné pouze pro vztah mezi přistupujícím státem a těmi smluvními státy, které nevynesou do 6 měsíců po obdržení oznámení podle písmene d) článku 15 proti přistoupení námitku. Každá

z námitek bude oznámena Ministerstvu zahraničních věcí Nizozemí.

Úmluva vstoupí v platnost mezi přistupujícími státy a státy, které nevznesly námitku vůči přistoupení, šedesátý den po uplynutí lhůty 6 měsíců podle předcházejícího odstavce.

Článek 13

Kterýkoliv stát může v době podpisu, ratifikace nebo přístupu prohlásit, že rozšiřuje územní platnost této úmluvy na všechna území nebo jedno či více z nich, za jejichž mezinárodní vztahy odpovídá. Toto prohlášení nabude účinnosti, jakmile Úmluva vstoupí pro daný stát v platnost.

Kdykoliv poté bude rozšíření územní platnosti této úmluvy oznámeno příslušným státem Ministerstvu zahraničních věcí Nizozemí.

Pokud prohlášení o rozšíření platnosti je učiněno státem, který podepsal a ratifikoval Úmluvu, pro příslušná území vstoupí Úmluva v platnost podle článku 11. Pokud prohlášení o rozšíření platnosti je učiněno státem, který přistoupil k Úmluvě, pro příslušná území vstoupí Úmluva v platnost podle článku 12.

Článek 14

Tato Úmluva zůstane v platnosti 5 let ode dne jejího vstupu v platnost podle prvního odstavce článku 11 i pro státy, které ratifikovaly nebo přistoupily k Úmluvě dodatečně.

Pokud Úmluva nebude vypovězena, její platnost bude mlčky obnovována každých 5 let.

Každá výpověď bude oznámena Ministerstvu za-

hraničních věcí Nizozemí nejméně 6 měsíců před uplynutím pětiletého období.

Výpověď může být omezena na určitá území, na která se Úmluva vztahuje. Výpověď bude účinná pouze pro stát, který ji oznámil. Pro všechny ostatní smluvní státy zůstane Úmluva v platnosti.

Článek 15

Ministerstvo zahraničních věcí Nizozemí bude státy zmíněné v článku 10 a státy, které přistoupily k Úmluvě podle článku 12, informovat o:

- a) oznámeních podle druhého odstavce článku 6,
- b) podpisech a ratifikacích podle článku 10,
- c) datu, kterým tato úmluva vstupuje v platnost podle prvního odstavce článku 11,
- d) přístupech a námitkách podle článku 12 a datu, kdy přístupy vstoupily v platnost,
- e) rozšířeních podle článku 13 a datu, kdy nabyla účinnosti,
- f) výpovědích podle třetího odstavce článku 14.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto úmluvu.

Dáno v Haagu dne 5. října 1961, v jazyce francouzském a anglickém, přičemž francouzský text je rozhodný pro případ rozdílností mezi oběma texty, v jednom výtisku, který bude uložen v archivech nizozemské vlády a jehož ověřená kopie bude zaslána diplomatickou cestou každému státu, který byl zastoupen na 9. zasedání Haagské konference o mezinárodním právu soukromém, a také Islandu, Iráku, Lichtenštejnsku a Turecku.

Vzor doložky o ověření apostilou

Ověření bude čtvercového rozměru se stranami nejméně 9 cm dlouhými

APOSTILLE (Convention de La Haye du 5 octobre 1961)	
1. Stát	
Tato veřejná listina	
2. byla podepsána	
3. jehož funkce	
4. opatřena razítkem	
OVĚŘENO	
5. v	6. dne
7. kým	
8. čís.	
9. kolek razítko	10. podpis

46**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 9. prosince 1994 byla v New Yorku přijata Úmluva o bezpečnosti personálu Organizace spojených národů a přidruženého personálu.

Jménem České republiky byla Úmluva podepsána v New Yorku dne 27. prosince 1995.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů, depozitáře Úmluvy, dne 13. června 1997.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 27 odst. 1 dne 15. ledna 1999 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Českou republiku.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně. Do anglického znění Úmluvy lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí.

ÚMLUVA

**o bezpečnosti personálu Organizace spojených národů
a přidruženého personálu**

Státy, které jsou stranami této úmluvy,
hluboce znepokojeny rostoucím počtem úmrtí
a zranění způsobených záměrnými útoky proti perso-

nálu Organizace spojených národů (dále jen „OSN“)
a přidruženému personálu,
majíce na zřeteli, že útoky proti personálu jedna-

jícímu jménem OSN nebo jiné špatné zacházení s ním jsou neospravedlnitelné a nepřijatelné, nezávisle na tom, kdo se jich dopouští,

uznávající, že operace OSN jsou vedeny ve společném zájmu mezinárodního společenství a v souladu se zásadami a cíli Charty OSN,

potvrzující významný příspěvek personálu OSN a přidruženého personálu ke snahám OSN na poli preventivní diplomacie, peacemakingu, peacekeepingu, peacebuildingu a humanitárních a jiných operací,

vědomy si stávajících mechanismů zajištění bezpečnosti personálu OSN a přidruženého personálu, včetně kroků v tomto směru podniknutých hlavními orgány OSN,

uznávající nicméně, že stávající opatření na ochranu personálu OSN a přidruženého personálu jsou nedostatečná,

potvrzující, že efektivnost a bezpečnost operací OSN je posílena tam, kde jsou takové operace vedeny se souhlasem a spoluprací hostitelského státu,

vyzývající všechny státy, v nichž je rozmístěn personál OSN a přidružený personál, i všechny ostatní, jejichž pomoc bude tento personál případně potřebovat, aby poskytly všestrannou podporu s cílem usnadnit vedení operací OSN a splnění jejich mandátů,

přesvědčeny, že je naléhavě nutné přijmout vhodná a efektivní opatření pro předcházení útokům páchaným proti personálu OSN a přidruženému personálu a pro potrestání těch, kdo takové útoky spáchali,

se dohodly na tomto:

Článek 1 Definice

Pro účely této úmluvy:

- a) „Personál OSN“ označuje:
- (i) Osoby najaté nebo přidělené generálním tajemníkem OSN jako členové vojenských, policejních nebo civilních složek operace OSN;
 - (ii) Jiné úředníky OSN nebo mezinárodních odborných organizací systému OSN nebo Mezinárodní agentury pro atomovou energii nebo znalce pověřené pro ně posláním, kteří jsou přítomni v úřední funkci v oblasti, kde je vedena operace OSN;
- b) „Přidružený personál“ označuje:
- (i) osoby přidělené vládou některého státu nebo mezivládní organizací se souhlasem příslušného orgánu OSN;
 - (ii) Osoby najaté generálním tajemníkem OSN nebo mezinárodní odbornou organizací systému OSN nebo Mezinárodní agenturou pro atomovou energii;
 - (iii) Osoby přidělené humanitární nevládní orga-

nizací nebo agencí po dohodě s generálním tajemníkem OSN nebo s mezinárodní odbornou organizací systému OSN nebo s Mezinárodní agenturou pro atomovou energii,

za účelem provádění činností na podporu naplňování mandátu operace OSN;

- c) „Operace OSN“ označuje operaci ustavenou příslušným orgánem OSN v souladu s Chartou OSN a vedenou z moci a pod kontrolou OSN:
- (i) tam, kde je účelem takové operace udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti; nebo
 - (ii) tam, kde Rada bezpečnosti nebo Valné shromáždění pro účely této úmluvy prohlásily, že existuje výjimečné ohrožení bezpečnosti personálu účastnícího se operace;
- d) „Hostitelský stát“ označuje stát, na jehož území je vedena operace OSN;
- e) „Tranzitní stát“ označuje stát jiný než hostitelský stát, jehož územím projíždí personál OSN a přidružený personál nebo je prováděno jeho vybavení nebo je zde tento personál či jeho vybavení dočasně přítomen v souvislosti s operací OSN.

Článek 2

Rozsah působnosti

1. Tato úmluva se vztahuje na personál OSN a přidružený personál a na operaci OSN podle vymezení v článku 1.

2. Tato úmluva se nevztahuje na operaci OSN vedenou z pověření Rady bezpečnosti jako donucovací akce podle kapitoly VII Charty OSN, na níž se podílí členové personálu jako kombatanti proti organizovaným ozbrojeným silám a na něž se vztahuje právo mezinárodních ozbrojených konfliktů.

Článek 3

Identifikace

1. Vojenské a policejní složky operace OSN a jejich vozidla, plavidla a letadla ponese rozlišující označení. Ostatní personál, vozidla, plavidla a letadla účastníci se operace OSN ponese příslušné označení, nerozhodne-li generální tajemník OSN jinak.

2. Veškerý personál OSN a přidružený personál ponese příslušné doklady totožnosti.

Článek 4

Dohody o statutu operace

Hostitelský stát a OSN co nejdříve uzavřou dohodu o statutu operace OSN a veškerého personálu účastnícího se operace, včetně, mimo jiné, ustanovení o výsadách a imunitách vojenských a policejních složek operace.

Článek 5

Tranzit

Tranzitní stát usnadní nerušený průjezd personálu OSN a přidruženého personálu a jeho vybavení do a z hostitelského státu.

Článek 6

Respektování zákonů a nařízení

1. Aniž by tím byly dotčeny jeho případné výsady a imunity nebo nároky vyplývající z jeho povinností, personál OSN a přidružený personál:

- a) bude dbát zákonů a předpisů hostitelského státu a tranzitního státu; a
- b) zdrží se akcí nebo činností neslučitelných s nestranným a mezinárodním charakterem jeho povinností.

2. Generální tajemník OSN přijme všechna vhodná opatření k zajištění dodržování těchto povinností.

Článek 7

Povinnost zajistit bezpečnost a ochranu personálu OSN a přidruženého personálu

1. Personál OSN a přidružený personál, jeho vybavení a objekty se nestanou cílem útoku nebo jakékoliv akce bránící výkonu jejich mandátu.

2. Smluvní strany přijmou všechna příslušná opatření k zajištění bezpečnosti a ochrany personálu OSN a přidruženého personálu. Smluvní strany zejména podniknou všechny příslušné kroky na ochranu personálu OSN a přidruženého personálu rozmístěného na jejich území před trestnými činy uvedenými v článku 9.

3. Smluvní strany budou podle potřeby při provádění této úmluvy spolupracovat s OSN a ostatními státy, které jsou smluvními stranami, a to zvláště v případě, kdy hostitelský stát není schopen sám přijmout požadovaná opatření.

Článek 8

Povinnost propustit nebo vrátit zajatý nebo zadržený personál OSN nebo přidružený personál

Pokud platná dohoda o statutu sil nestanoví jinak, personál OSN nebo přidružený personál, který bude zajat nebo zadržen při výkonu svých povinností a bude určena jeho totožnost, nebude podroben výslechu a bude neprodleně propuštěn nebo vrácen orgánům OSN nebo jiným příslušným orgánům. Do jeho propuštění bude s takovým personálem zacházeno v souladu s všeobecně uznávanými normami lidských práv a zásadami a duchem Ženevských úmluv z roku 1949.

Článek 9

Trestné činy proti personálu OSN a přidruženému personálu

1. Úmyslné spáchání:

- a) vraždy, únosu nebo jiného útoku proti osobě člena personálu OSN nebo přidruženého personálu nebo jeho svobodě;
- b) násilného útoku proti úředním místnostem, soukromému obydlí nebo dopravnímu prostředku člena personálu OSN nebo přidruženého personálu, který by mohl ohrozit jeho osobu nebo svobodu;
- c) hrozby takového útoku s cílem donutit fyzickou nebo právnickou osobu k nějakému jednání nebo ke zdržení se nějakého jednání;
- d) pokusu o takový útok; a
- e) činu představujícího spolupachatelství takového útoku nebo pokusu o spáchání takového útoku nebo organizování takového útoku nebo vydání příkazu ke spáchání takového útoku jiný osobám, bude každou smluvní stranou kvalifikováno jako trestný čin podle jejího vnitrostátního zákonodárství.

2. Každá smluvní strana stanoví přiměřené tresty za trestné činy uvedené v odstavci 1 s přihlédnutím k jejich závažnému charakteru.

Článek 10

Stanovení jurisdikce

1. Každá smluvní strana přijme opatření nezbytná k tomu, aby byla dána pravomoc jejích soudů, pokud jde o trestné činy uvedené v článku 9, v následujících případech:

- a) je-li trestný čin spáchán na území tohoto státu nebo na palubě lodi nebo letadla registrovaných v tomto státě;
- b) je-li domnělý pachatel státním příslušníkem tohoto státu.

2. Smluvní strana může rovněž stanovit svou jurisdikci nad jakýmkoli takovým trestným činem spáchaným:

- a) bezdomovcem s trvalým pobytem v tomto státu; nebo
- b) ve vztahu k občanovi tohoto státu; nebo
- c) ve snaze přimět tento stát k nějakému jednání nebo zdržení se nějakého jednání.

3. Každá smluvní strana, která stanovila svou jurisdikci podle odstavce 2, to oznámí generálnímu tajemníkovi OSN. Jestliže tato smluvní strana následně tuto jurisdikci zruší, oznámí to generálnímu tajemníkovi OSN.

4. Každá smluvní strana přijme opatření nezbytná pro stanovení své jurisdikce nad trestnými činy uvedenými v článku 9 v případech, kdy domnělý pachatel se

nachází na jejím území a nebude vydán v souladu s článkem 15 některé ze smluvních stran, které stano-
vily svou jurisdikci v souladu s odstavcem 1 nebo 2.

5. Tato úmluva nevylučuje jinou trestní jurisdikci
vykonávanou v souladu s vnitrostátním právem.

Článek 11

Předcházení trestným činům proti personálu OSN a přidruženému personálu

Smluvní strany spolupracují při předcházení trest-
ným činům uvedeným v článku 9 zejména:

- a) přijetím všech proveditelných opatření s cílem za-
bránit tomu, aby na jejich území byly konány pří-
pravy ke spáchání takových trestných činů na je-
jich území nebo mimo ně; a
- b) výměnou informací v souladu s jejich vnitrostát-
ním právem a koordinací přijímání vhodných
správních a jiných opatření k předcházení páchání
takových trestných činů.

Článek 12

Sdělování informací

1. Za podmínek stanovených jejím vnitrostátním
právem smluvní strana, na jejímž území byl spáchán
trestný čin uvedený v článku 9 a která má důvod před-
pokládat, že domnělý pachatel z jejího území uprchl,
sdělí generálnímu tajemníkovi OSN a též zaintereso-
vanému státu nebo státům, buď přímo, nebo prostřed-
nictvím generálního tajemníka, veškeré příslušné sku-
tečnosti týkající se spáchaného trestného činu a veškeré
dostupné informace týkající se totožnosti domnělého
pachatele.

2. Byl-li spáchán trestný čin uvedený v článku 9,
vynaloží smluvní strana, která má informace týkající se
oběti a okolností trestného činu, veškeré úsilí, aby ne-
prodleně a v úplnosti takové informace předala za pod-
mínek stanovených vnitrostátním právem generálnímu
tajemníkovi OSN a zainteresovanému státu nebo stát-
ům.

Článek 13

Opatření k zajištění trestního stíhání nebo vydání

1. Vyžadují-li to okolnosti, přijme smluvní strana,
na jejímž území se nachází domnělý pachatel, v souladu
se svým vnitrostátním právem odpovídající opatření
k zajištění přítomnosti této osoby za účelem trestního
stíhání nebo vydání.

2. Opatření přijatá podle odstavce 1 budou ozná-
mena v souladu s vnitrostátním právem bezodkladně
generálnímu tajemníkovi OSN a, přímo nebo prostřed-
nictvím generálního tajemníka:

- a) státu, v němž byl trestný čin spáchán;
- b) státu či státům, jejichž státním příslušníkem je do-
mnělý pachatel, nebo, je-li tato osoba bezdomov-
cem, na jejichž území má tato osoba trvalý pobyt;

c) státu či státům, jejichž státním příslušníkem je
oběť a

d) jiným zainteresovaným státům.

Článek 14

Trestní stíhání domnělých pachatelů

Smluvní strana, na jejímž území se domnělý pa-
chatel nachází, v případě, že tuto osobu nevydá, předá
věc bez jakékoli výjimky a neopodstatněných průtahů
svým příslušným orgánům k trestnímu stíhání v řízení
podle vlastního zákonodárství. Tyto orgány budou
rozhodovat stejným způsobem jako v případě běžného
trestného činu závažného charakteru podle zákonodár-
ství tohoto státu.

Článek 15

Vydávání domnělých pachatelů

1. Trestné činy uvedené v článku 9, které nejsou
zahrnuty ve smlouvách o vydávání osob existujících
mezi smluvními stranami jako trestné činy podléhající
vydání, se považují za trestné činy do těchto smluv
jako takové začleněné. Smluvní strany se zavazují za-
hrnout tyto trestné činy mezi trestné činy podléhající
vydání do každé smlouvy o vydávání, která mezi nimi
bude uzavřena.

2. Jestliže smluvní strana, která vydávání váže na
existenci smlouvy, obdrží žádost o vydání od jiné
smluvní strany, s níž nemá uzavřenu smlouvu o vydá-
vání, může podle vlastního uvážení považovat tuto
úmluvu za právní základ pro vydání se zřetelem
k těmto trestným činům. Vydání se bude řídit podmín-
kami stanovenými zákonodárstvím dožádaného státu.

3. Smluvní strany, které neváží vydávání na exis-
tenci smlouvy, uznávají mezi sebou tyto trestné činy za
trestné činy podléhající vydávání za podmínek stano-
vených zákonodárstvím dožádaného státu.

4. Každý z těchto trestných činů bude pro účely
vydávání mezi smluvními stranami považován za
trestný čin spáchaný nejen v místě, kde k němu došlo,
ale také na územích smluvních stran, které stanovily
svou jurisdikci v souladu s článkem 10 odst. 1 nebo 2.

Článek 16

Vzájemná pomoc v trestních věcech

1. Smluvní strany si navzájem poskytují v co nej-
větší míře pomoc ve spojitosti s trestním řízením za-
hájeným v souvislosti s trestnými činy uvedenými
v článku 9, včetně pomoci při získávání důkazů nez-
bytných pro řízení, které mají k dispozici. Ve všech
případech se uplatní zákonodárství dožádaného státu.

2. Ustanoveními odstavce 1 nejsou dotčeny zá-
vazky týkající se vzájemné právní pomoci zakotvené
v kterékoli jiné smlouvě.

Článek 17

Spravedlivé zacházení

1. Každé osobě, vůči které je vedeno vyšetřování nebo soudní řízení v souvislosti s některým z trestných činů uvedených v článku 9, se zaručuje spravedlivé zacházení, spravedlivé projednání věci a plná ochrana jejích práv ve všech stádiích vyšetřování nebo soudního řízení.

2. Domnělý pachatel bude oprávněn:

- a) okamžitě se spojit s nejbližším vhodným zástupcem státu či států, jejichž je státním příslušníkem nebo které jsou jinak oprávněny chránit jeho práva, nebo, jestliže je bezdomovcem, státu, jenž je na žádost této osoby ochoten chránit její práva; a
- b) být navštěvován zástupcem tohoto státu či těchto států.

Článek 18

Oznamování výsledku řízení

Smluvní strana, v níž je domnělý pachatel stíhán, oznámí konečný výsledek řízení generálnímu tajemníkovi OSN, který tuto informaci předá ostatním smluvním stranám.

Článek 19

Šíření Úmluvy

Smluvní strany se zavazují, že budou tuto úmluvu šířit v co největší míře a zejména že její studium, stejně jako studium souvisejících ustanovení mezinárodního humanitárního práva, zahrnou do svých programů vojenské přípravy.

Článek 20

Pojistná ustanovení

Žádné z ustanovení této úmluvy nemá vliv na:

- a) platnost mezinárodního humanitárního práva a všeobecně uznávaných norem o lidských právech obsažených v mezinárodních instrumentech ve vztahu k ochraně operací OSN a personálu OSN a přidruženého personálu, nebo pokud jde o odpovědnost tohoto personálu dbát tohoto práva a norem;
- b) práva a povinnosti států v souladu s Chartou OSN týkající se souhlasu se vstupem osob na jejich území;
- c) povinnost personálu OSN a přidruženého personálu jednat v souladu s mandátem operace OSN;
- d) právo států dobrovolně vysílajících personál do operace OSN stáhnout tento personál z účasti na této operaci; nebo
- e) právo na přiměřené odškodné splatné v případě úmrtí, pracovní neschopnosti, zranění nebo ne-

moci způsobené službou v rámci peacekeepingu osobám dobrovolně vyslaným státy do operací OSN.

Článek 21

Právo na sebeobranu

Žádné z ustanovení této úmluvy nebude vykládáno jako omezení práva jednat v sebeobraně.

Článek 22

Řešení sporů

1. Jakýkoli spor mezi dvěma nebo více smluvními stranami týkající se výkladu nebo provádění této úmluvy, který nebude urovnán jednáním, bude na žádost jedné z nich postoupen rozhodčímu řízení. Nebudou-li strany schopny se dohodnout o organizaci rozhodčího řízení do šesti měsíců ode dne žádosti o rozhodčí řízení, může kterákoliv z těchto stran předložit spor Mezinárodnímu soudnímu dvoru žalobním podáním v souladu se Statutem Dvora.

2. Každá smluvní strana může při podpisu, ratifikaci, přijetí nebo schválení této úmluvy nebo přístupu k ní prohlásit, že se nepovažuje za vázanou celým odstavcem 1 nebo jeho částí. Ostatní smluvní strany nebudou vázány odstavcem 1 nebo jeho příslušnou částí ve vztahu ke kterékoli smluvní straně, která učinila takovou výhradu.

3. Kterákoliv smluvní strana, která učinila výhradu podle odstavce 2, může kdykoli tuto výhradu odvolat oznámením generálnímu tajemníkovi OSN.

Článek 23

Revizní zasedání

Na žádost jedné nebo několika smluvních stran a se souhlasem většiny smluvních stran svolá generální tajemník OSN zasedání smluvních stran k přezkoumání provádění této úmluvy a jakýchkoli problémů vzniklých při její aplikaci.

Článek 24

Podpis

Tato úmluva bude otevřena k podpisu všem státům do 31. prosince 1995 v sídle OSN v New Yorku.

Článek 25

Ratifikace, přijetí nebo schválení

Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka OSN.

Článek 26

Přístup

Tato úmluva bude otevřena k přístupu každému státu. Listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka OSN.

Článek 27

Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstoupí v platnost třicet dnů poté, kdy budou uloženy dvacet dvě listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu u generálního tajemníka OSN.

2. Pro každý stát, který tuto úmluvu ratifikuje, přijme, schválí nebo k ní přistoupí po uložení dvacáté druhé listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu, vstoupí tato úmluva v platnost třicátého dne po uložení jeho listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu.

Článek 28

Výpověď

1. Smluvní strana může tuto úmluvu vypovědět písemným oznámením generálnímu tajemníkovi OSN.

2. Výpověď nabyde účinnosti jeden rok po dni obdržení tohoto oznámení generálním tajemníkem OSN.

Článek 29

Autentické texty

Původní vyhotovení této úmluvy, jejíž anglický, arabský, čínský, francouzský, ruský a španělský text mají tutéž platnost, bude uloženo u generálního tajemníka OSN, který zašle jeho ověřené kopie všem státům.

Dáno v New Yorku devátého dne měsíce prosince roku tisícího devítistého devadesátého čtvrtého.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – Benešov: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** Prospektum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořícká 405; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/L.; **Kolín:** Knihkupectví U Kašků, Karlovo nám. 46; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Růžička, Šefčíková 529/1057; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kuččík, Svatoplukova 1282; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, KANT CZ, s. r. o., Hyberská 5, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 4:** Abonentní tiskový servis, Zdiměřická 1446/9, PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplíce:** L + N knihkupectví, Kapelná 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; **Zábřeh:** Knihkupectví PÁTKA, Žižkova 45; **Zlín-Louky:** INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; **Znojmo:** Knihkupectví Houdková, Divišovo nám. 12; **Zátec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšší v době od začidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslo 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.